

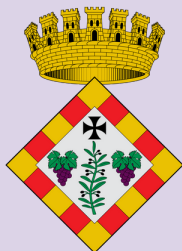

**PRIORAT
PER LA
IGUALTAT**

**CONCILIAR
AL PRIORAT:**

**DEU VEUS
DEU
EXPERIÈNCIES**

8 de març

Consell Comarcal
del Priorat

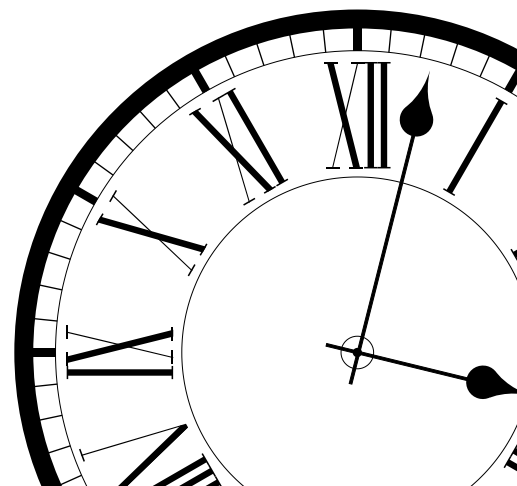
Conciliar al Priorat: deu veus, deu experiències

Ens sumem a la commemoració del 8 de març, Dia Internacional de les Dones posant el focus en una qüestió clau per a la igualtat de gènere com és l'ús del temps. La manera com distribuïm les hores del nostre dia condiciona la nostra qualitat de vida, les oportunitats professionals i personals i, en última instància, la justícia social.

Per donar visibilitat a aquesta realitat, hem recollit el testimoni de deu dones prioratines amb perfils molt diferents, que comparteixen la seva experiència sobre la gestió del temps en el seu dia a dia. Aquestes veus ens permeten conèixer de primera mà les dificultats i estratègies que aquestes deu dones han desenvolupat per gestionar la seva vida. El seu testimoni ens ajuda a comprendre millor els reptes que encara persisteixen.

Calen polítiques i canvis estructurals que permetin una distribució més equitativa del temps. La flexibilitat laboral, la corresponsabilitat en les tasques de la llar, l'accés a serveis de cures i la reducció de la jornada laboral són algunes de les qüestions que cal abordar amb urgència per garantir que totes les persones, independentment del seu gènere, puguin viure una vida plena i equilibrada.

Aquest 8M, reivindicuem el dret a un temps propi, a una organització del temps que no penalitzi les dones ni les limiti en les seves aspiracions. Perquè només amb una distribució justa del temps podrem parlar d'una veritable igualtat d'oportunitats.

“Normalment soc jo qui porta el pes de la criança i, per tant, redueix la jornada laboral al tros i es queda a casa quan cal.”

“ La conciliació entre la vida laboral i la familiar no és fàcil. Tant jo com el meu marit som pagesos i vam decidir viure de la terra i criar als nostres fills a la nostra comarca. Els últims anys ens estem replantejant aquesta elecció a causa de les males collites.

Normalment soc jo qui porta el pes de la criança i, per tant, soc jo qui redueix la jornada laboral al tros i es queda a casa quan cal.

Tenim la sort de poder comptar amb l'ajuda dels avis. D'altra banda, **l'obertura de la llar d'infants al poble ens ha facilitat molt la conciliació.** ”

LAURA SALVADÓ FUENTES

- Pagesa.
- El Molar.
- “Tinc 40 anys i sóc mare de família nombrosa.”

“Les mares necessitem més drets remunerats que ens protegeixin de la precarietat.”

“En part, vaig decidir fer-me autònoma per poder gestionar el meu temps ja que sentia que **treballant per compte d'altre conciliar era més complicat**. Tot i guanyar en adaptabilitat, tenir un projecte propi porta molta dedicació, moments de molt estrés i pressió.

La demanda d'una criatura - i sobretot durant els primers tres anys - és molt bèstia i ho és més per les mares, per molt responsable que sigui la parella. Si volem posar la vida al centre, **ha de ser la feina que s'adapti a les cures**, i no al revés. Les mares necessitem més drets remunerats que ens protegeixin de la precarietat i d'un mercat laboral que no té en compte la criança. Necessitem una baixa de maternitat més llarga i més ajudes en la criança.”

CLÀUDIA GROSCHE ROVIRA

- Comunicadora i fotògrafa. Fundadora. d'Estudi Tardet.
- Capçanes.
- “Tinc un fill de tres anys i estic casada.”

“He renunciat a ofertes laborals per no renunciar a la família.”

“La meva professió porta implícita moltes hores de dedicació, per això m’he perdut moltes dates importants per als meus fills com partits, concerts, obres de teatre o entrevistes amb les tutores. Altres persones de la família han hagut de cobrir aquestes necessitats, i jo he sentit que he hagut de renunciar a formar part d’aquests moments.

Durant la meva vida laboral he hagut de lluitar més que qualsevol home per ser reconeguda i anar ocupant càrrecs de més responsabilitat. A més, he hagut de renunciar a ofertes laborals que implicaven renunciar a més temps amb la família.

Hi ha tasques domèstiques que sí que sento que han recaigut més en mi pel fet de ser dona, com la compra, els deures, la logística... ”

MARIA FERRÉ FERRATÉ

- Metgessa i gerent de l’hospital de Tortosa Verge de la Cinta.
- Cabacés.
- “Tinc 51 anys, estic casada des de fa 25 anys, i tinc dos fills: un noi de 20 anys i una noia de 18”.

“La societat no està adaptada a les famílies monoparentals.”

“Conciliar la vida laboral i familiar és molt complicat per falta de temps. Moltes vegades **anar a treballar comporta un cost** molt elevat per a mi. D’una banda, contractar la cura de les meves filles, suposa un cost impossible d’assumir. Els ajuts econòmics de les administracions no estan ben adaptats a famílies monoparentals. D’altra banda, el cost de **la culpa** produeix malestar i fins i tot ansietat.

Molts cops m’he sentit jutjada pel meu entorn pel fet d’haver decidit ser mare jo sola, en diverses ocasions m’han donat a entendre que no hauria d’haver sigut mare si no podia sostenir econòmicament la meva elecció.”

ELISABET PONCE SÁNCHEZ

- TCAI, Auxiliar d’Infermeria.
- Cornudella de Montsant.
- “Tinc 38 anys i sóc mare sola de dues nenes.”

“Hi ha un sostre de vidre que sents molt present en tota la maternitat.”

“ Compaginar la vida familiar amb l’horari comercial és tot un repte, sobretot als vespres que és quan la canalla més et necessita. Això m’ha portat a reduir l’horari de la botiga. En conseqüència tinc una situació econòmica més vulnerable.

Les mares tenim un sentiment de culpa que ens persegueix arreu. Segurament és un sentiment imposat per l’educació que he rebut i pel tipus de mare que la societat espera que siguis.

Hi ha un sostre de vidre que sents molt present en tota la maternitat, no pots assumir tot el volum de feina que voldries, **la situació laboral es precaritza i les ajudes són totalment insuficients**. Tenir un projecte propi et permet ser més flexible, però has de dedicar-hi molt de temps que no tens. ”

NEREA BORRELL CEDÓ

- Dissenyadora gràfica, il·lustradora i dissenyadora d’interiors a neredis.cat. Propietària de Moda infantil Paquita.
- Falset.
- “Tinc 39 anys, estic casada i tenim dos fills de 4 i 1 anys.”

“Quan ets mare els fills es converteixen en la teva prioritat i et falta temps per tu.”

“Quan vaig tenir el nen va haver-hi una època que treballava a una fàbrica de Cambrils i a finques del Priorat. Treballava massa hores i hi havia dies que ni el veia. Per sort el meu home va ajudar molt amb la criança, i vam tenir el suport de la meva iaia.

Amb la nena ho vaig fer diferent, **vaig plegar de la feina i em vaig dedicar exclusivament al camp**. Penso que la vaig encertar de ple, puc estar pels xiquets, em tenen si em necessiten, adapto els horaris al que ens convé, i no em perdo cap dia important.

La criança t'aporta molts apenentatges, però és complicada. Vaig deixar de fer coses per mi per poder cobrir les necessitats de la canalla.”

SABINA CUBELLS ABELLÓ

- Agricultora.
- Poboleda.
- “Tinc 44 anys i estic casada. Tenim un fill de 22 anys i una filla de 12.”

“Les dones hem de demostrar molt més.”

“ Com a dona, he hagut d'afrontar dificultats en la gestió del temps que crec que els homes no han d'afrontar. M'he trobat amb la necessitat de demostrar la meua vàlua com a professional amb més freqüència, ja que s'ha posat en dubte la meua capacitat i professionalitat. La intensitat de la meua trajectòria professional i la pressió per assolir l'excel·lència m'han generat estrès al llarg de la meua vida.

Quan la meua mare va necessitar ser cuidada, aquesta responsabilitat va recaure principalment en mi pel fet de ser dona. ”

CRISTINA JIMÉNEZ MORENO

- Directora de l'Hotel Cal Llop.
- Gratallops.
- “Tinc 65 anys. Estic casada i no tinc fills.”

“He hagut d’aprendre a prioritzar i prescindir de coses per falta de temps.”

“

Abans de tenir el meu fill la conciliació em va semblar fàcil. Amb l’arribada de fills tot canvia. He hagut d’adaptar el meu horari laboral i hem hagut d’adaptar la logística familiar per poder dedicar-nos temps a nosaltres mateixos. Per sort, la cura del meu fill la comparteixo al 50% amb la meua parella. Tot i això, per conciliar he hagut de renunciar a formacions, networkings i cursets. També he hagut d’aprendre a prioritzar i prescindir de coses per falta de temps, i això m’ha fet sentir frustrada.

El fet de ser autònoma m’ha portat a haver d’adaptar molt els horaris quan ha sigut necessari per poder ser present en moments importants per al meu fill com l’adaptació a la llar d’infants. ”

MARIA PINYOL BARCELÓ

- Dissenyadora gràfica autònoma: sota el nom de Mapiba, comunicació pel món rural."
- Capçanes.
- "Tinc 30 anys i tinc un fill d'un any."

“Tenir fills o filles és molt més difícil per les dones i més si ets autònoma.”

“Per a poder tenir cura de la meva família he hagut de fer renúncies en l'àmbit laboral. Quan les nenes eren petites treballava menys hores.

Tenir fills o filles és molt més difícil per les dones i més si ets autònoma, perquè has d'agafar la baixa i et quedes quasi sense ingressos. Quan les criatures són molt petites també tens un desgast extra com a dona, perquè si li dones el pit has de tindre la criatura sempre a prop.

Gràcies a ser autònoma he pogut adaptar els horaris a les necessitats familiars.”

ISABEL CLARIANA I SERRATE

- Fornera i autònoma.
- Cabacés.
- Tinc 47 anys, estic separada i tinc la custòdia compartida de les meves tres filles de 19, 17 i 12 anys.

“Vaig tornar a treballar perquè em volia sentir independent econòmicament.”

“Quan el meu home i jo ens vam casar vaig deixar de treballar perquè vaig canviar de municipi de residència. Quan vaig tenir el meu fill no treballava. No va ser fins que el nen va fer tres anys que vaig reincorporar-me al mercat laboral, però ho vaig anar fent progressivament treballant al començament poquetes hores. Vaig prendre la decisió de tornar a treballar perquè em volia sentir independent econòmicament del meu marit.

Els dies que tots dos treballàvem era la meva sogra qui se'n cuidava del nen. Fins i tot va haver-hi una època que vaig haver de cuidar els meus pares i ma sogra es quedava el nen dies sencers.”

JOSEPA BOSQUE INSA

- Jubilada. Abans va treballar a la indústria i al sector de la neteja.
- Falset.
- “Tinc 63 anys, estic casada i tinc un fill que ara té 36 anys.”

